

været naturligt, at Kommissionen har betragtet Forholdene, som de vare, og kun i sine Bemærkninger omtaler de Bude, der allerede, da Kommissionen gjorde sit Arbejde, havde en Særstilling derigennem, at der var tillagt de Stillinger et Honorarbeløb. Men det er min Mening, at man *efterhaanden* i højere Grad skal benytte 5te Lønningsklasse som en Avancementsstilling for de Bude, der have et ganske særligt og selvstændigt Ansvar. Det vil jo nu blive nærmere undersøgt, hvilke Bude dette kan siges om, og hvilke Bude der som Følge deraf straks kunne komme ind i Overpostbudenes Klasse sammen med de tidligere Sorteringsbude. Men jeg skal dog erindre om, at ogsaa her gælder det, at man fra Postvæsenets Side maa holde sig indenfor den finansielle Ramme, der er det givne Grundlag for disse Lovforslag.

Men *efterhaanden* som Udviklingen skrider frem, vil netop denne 5te Lønningsklasse sikkert bevirke, at et større Antal Bude kunne avancere, fordi jeg anser det for praktisk og heldigt, at man fra Postvæsenets Side administrer saadan, at mere og andet Arbejde end nu kan overlades særlig flinke og dygtige Postbude, som da bør avancere til denne Lønningsklasse. Efter min Opfattelse vil man derfor netop gennem 5te Lønningsklasse skabe noget, der ret hurtigt og *efterhaanden*, som Postvæsenet udvikler sig yderligere, vil faa megen Betydning for Postbudene, og det vil sikkert gaa saaledes, *efterhaanden* som Postvæsenets Udvikling vil tillade det, at denne Avancementsstilling faar en lignende Betydning for Postbudene her i Landet, som den tilsvarende Stilling har for Postbudene i andre Lande; saadanne Avancementsstillinger have jo for Eksempel i Tyskland en langt større Betydning, end de hidtil have haft her i Landet.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) omtalte bl. a. Spørgsmaalet om Udnævnelsen af Ekspedienter og ønskede, at det udtrykkeligt skulde fastslaaes, at Udnævnelsen skulde finde Sted efter et bestemt Antal Aars Forløb. Jeg har dog fundet det rimeligt at gaa med til, at der ikke blev stillet noget bestemt Lovkrav i saa Henseende, og netop under Hensyn til, at ikke-egnede ikke ville avancere, er jo Slutningslønnen sat op til 1,560 Kr. Men i øvrigt vilde det ikke medføre nogen væsentlig Forskel for Postvæsenet, om man havde medtaget en Regel, der dog selvfølgelig skulde give Plads for Undtagelsestilfælde, thi Postvæsenet vil paa dette

Omraade søge at administrere saaledes, at man sikkert kan forvente, at det i alt væsentligt vil faa samme Udslag, som hvis en saadan Bestemmelse med den tilbørlige Plads for Undtagelser var medtagen i selve Loven. At Loven her er formet, som den er, skyldes overvejende Hensynet til, at den rummer saa forskellige Forhold, som den gør.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) omtalte Postpakmestrene og betonedede ogsaa, at de ikke kunde avancere, men om dem gælder jo noget tilsvarende som det, jeg nylig udtalte om Postbudene. Netop her i Loven er jo indført Avancementsklasser for Postpakmestre. Det ærede Medlem opholdt sig ogsaa over, at de vare satte i 1ste Lønningsklasse. Det skyldes jo principielle Grunde, at de følge de andre fra Postvæsenets Side, som ere satte her i 1ste Lønningsklasse. Naar det ærede Medlem omtalte, at enkelte af dem vilde lide derunder, saa er der jo ogsaa her kun Tale om nogle ganske faa, der jo i øvrigt selvfølgelig ikke ville gaa tilbage i Indtægt. Men netop Avancementsforholdene, som nu blive bedre for dem gennem dette Lovforslag — for disse enkelte kan der jo ogsaa eventuelt blive Tale om Fremgang ved Forflyttelse —, ville formentlig bøde derpaa. Det ærede Medlem sagde, at de enten skulde være Underofficerer eller have Præliminæreksamen, men det er ikke rigtigt. Det er ikke et Krav, som stilles til Postpakmestre.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Forslaget angaaende Landpostbudene. Jeg vil først takke det ærede Medlem for Rønne (Blem), som i Lørdags gav dette Forslag sin Tilslutning. Det ærede Medlem har jo, dels som Finansudvalgsmedlem, dels som mangeaarigt Medlem af Lønningsudvalget haft rig Lejlighed til at følge hele dette Forhold, saa han ved, at her er Tale om et nyt, meget betydeligt Fremskridt for Landpostbudene. Han kan bedømme det rigtige i at se paa, hvad man finansielt kan gennemføre, fremfor f. Eks. at komme med et ganske uigennemførligt Lovforslag i Overensstemmelse med de Krav, der i den nyeste Tid have set Lyset fra den paa-gældende Hovedbestyrelses Side. Det er jo saare let, saaledes som f. Eks. det ærede Medlem for Skanderborg (H. Rasmussen) gjorde, at vifte for Landpostbudene med store Millionkrav, men jeg tror, Landpostbudene ere saa praktiske og forstandige Folk, at de sætte nok saa megen Pris paa, hvad der virkelig bliver til Lov,